

faae den udført for en meget ringe Betaling. Netop fordi der er et Toldsted der, behøver der ikke at bygges nogen ny Bygning dertil, og det Personale, som behøves, kan uden tvivl faas meget billig; men dertil kommer endnu, at selve Ledningen vil ikke blive stort mere end 1 Mil lang, idet den nemlig kan spries til en Telegrafledning, som gaar fra Hjørring til Løffen. Omkostningerne ved dette Foretagende ville altsaa kun være temmelig ringe, og jeg vil meget indstændig opfordre den ærede Minister til at lade dette Anlæg være et af de første, som blive fremmede til Udvidelse af vore Telegrafanlæg, om ikke af anden Grund, saa for dog at vise paa eet Sted, hvilken Indflydelse en Telegrafledning vil have paa Omsætningen af Fisseriprodukterne fra Bestkysten. Det vil kunne vise sig hurtig, naar man ser, hvad Afkastningen nu har indbragt, og hvad den ved en saadan Ledning kan bringes op til. Derfor vil jeg ogsaa haabe, at det ærede Fisseriudvalg vil støtte mig i min Opfordring til den høitærede Minister om at gjøre dette Forsøg, saa hurtig som muligt.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem maa vist have misforstaaet mine Udtalelser (Berg: Hør!) saavel som Udvalgets ærede Ordførers Udtalelse og Udvalgets Stilling til Sagen, naar han har troet, at der behøvedes et saa vidtløftigt og indgaaende Forsvar baade i Henseende til de Forhold, der ere tilstede, og med Hensyn til dem, der kunne ventes at komme tilstede i Fremtiden. Jeg skal bemærke, at jeg har ikke undladt at omtale det temmelig store Etablisement, der er paa dette Sted, saa at den Forundring, det ærede Medlem udtalte derover, var ubegrundet. Jeg tror ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem at faae denne Sag tillagt større Betydning end den, som baade Udvalget og Ministeren have tillagt den, den nemlig, at man er villig til næste Aar at tage under Overveielse, hvorvidt dette Sted ikke bør optages med blandt dem, hvormed der optages Forslag paa Finantsloven til den Tid angaaende Oprettelse af Telegrafstationer. Mere tror jeg virkelig ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem at faae ud af den Sag dennegang. Jeg skal altsaa gjentage, at jeg anser dette Sted for at høre til de Punkter, der ville fortjene at komme i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om Anlæg af nye Telegrafstationer, men at det heller ikke i nogen overordentlig Grad har Noget forud for andre Steder, og da det heller ikke tidligere, uagtet man jo i en temmelig rigelig Grad har oprettet nye Stationer, har været anset nødvendigt at fremkomme med Begjæring for dette Punkts Bedømmende, kan Sagen vel ikke være saa paatrængende, at den ikke skulde kunne vente til næste Aar.

Tauber: Den Sag, der er omtalt af det ærede Medlem for Sots Amts 1ste Valgkreds (Zahle), skal jeg ikke dvæle ved; thi, saavidt jeg har forstaaet det ærede Udvalg saavel som den høitærede Ministers Udtalelser idag, er der ingen Uoverensstemmelse i saa Henseende mellem Ministeren og Udvalget. Saavidt jeg har opfattet Udvalget, har det slet ikke ment Andet med sin Udtalelse, end at dette Sted er et af dem, der bør komme i Betragtning, naar der bliver Tale om nye Stationer til næste Aar, uden at det kan ville tillægge det et Fortrin fremfor andre, som have samme Berettigelse. — Naar jeg har bedet om Ordet, er det for at udtale mig om to Spørgsmaal, hvoraf det ene angaar Andragendet under Betænkningens Nr. 11, som gaar ud paa en Erstatning for det, der er udiødet af Odense Amts Reparationsfond i Anledning af Lungesygeepidemien ifjor Sommer. Angaaende denne Sag bemærkede den meget ærede Minister, at det var naturligt, at den Landsdel, som havde paadraget Staten en saadan Ulykke eller ialtsald udtat Staten for en saadan Fare, kom til at bære sin Del af Byrden derved. Det forekommer mig at være en ganske eieendommelig Betragtning, at det er Landsdelen, der har paadraget Staten en Ulykke. Nei, det er en enkelt Mand, der har gjort det, og Landsdelen har været ude af Stand til at værge sig imod, hvad denne Mand gjorde. Paa den anden Side kan man ikke sige, at den meget ærede Regering er uden Ansvar i saadanne Tilfælde — jeg taler i Almindelighed — og navnlig forekommer det mig, hvis jeg maa sære Sagen lidt videre, sære den hen til Tilfælde, der senere ere indtrufne, og som jeg ikke skal komme dybere ind paa, da de ikke foreligge her, at den meget ærede Regering ikke er uden Ansvar for den Ulykke, der nu er overgaaet Landsdelen Sjælland ved, at den har faaet en Kreaturasspærring; thi Regeringen havde efter den Opfattelse, som den høitærede Minister udtalte i Anledning af den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) tilligemed mig stillede for nogen Tid siden, haadt den suldeste Anledning til at forbyde Indførsel fra Søerig eller ialtsald stærke Tilsynet med Indførselen derfra i en ganske væsentlig Grad efter de Tilfælde, der allerede ere indtrufne. Naar nu Asspærring af Sjælland har fundet Sted, og Kreaturudsørsel her fra Sjælland er blevet forbudt, saa kan det ingenlunde siges i dette Tilfælde, for Exempel at være Landsdelen Sjællands Skyld, at det er slet; men det er her snarere den meget ærede Regerings Skyld. Det er denne Omstændighed, jeg ikke har villet undlade at fremhæve i Anledning af de høist mærkelige Udtryk, der kom fra den høitærede Ministers Side. Da det Tilfælde, jeg senest sigtede til, ikke foreligger her, skal jeg ikke komme dybere ind paa Sagen; men jeg tror dog at